

[Lykketoft]

jo også til at betale ejendomsskatter, for det er sandelig også dem, der kommer til at betale mere i indkomstskat, hvis vi afskaffer ejendomsskatterne, og først og fremmest dem, der er lønmodtagere.

Ejendomsskatter har jo også den fordel, at de virker dæmpende på værdistigningerne på den faste ejendom. Vi ved jo alle sammen – det ved ethvert barn – at ejendomme handles efter nettoydelse, og derfor betyder en ejendomsskat, at sælger kan få mindre i ydelse, end han ville have kunnet få, hvis man havde fjernet ejendomsskatten. At fjerne gamle ejendomsskatter er derfor en ren og skær foræring til den, der har skødet på ejendommen, i det øjeblik man fjerner ejendomsskatten, men det hjælper ingen fremtidig ejer, der skal bo eller arbejde på det jordstykke, og det er med udgangspunkt i det, socialdemokratiet ønsker at bevare ejendomsskatterne i stedet for at stille nye krav til et i forvejen overbelastet indkomstskattesystem og forbrugsafgiftssystem. Vi ønsker heller ikke at genere amterne ved at udhule deres indtægter fra grundskylden. Vi ønsker, at kommunerne under ét i noget større omfang end hidtil finansierer deres udgifter ved hjælp af grundskatter.

Det synspunkt er i øvrigt ikke i modstrid med den holdning, vi har haft til ejendomsskatterne i overgangsperioden fra 1982 til 1985. I 1981 fik vi jo et flertal i folketinget til at støtte, at vi satte en afvikling af ejendomsskattefradraget for ejerboliger i gang, og det har selvfølgelig styrket ejendomsskatternes betydning i retning af at dæmpe prisstigningerne på boliger, styrket deres effektivitet. Den provenugevinst, staten opnåede ved den lejlighed, er i mellemtiden blevet brugt til at aflaste indkomstskatten, og det har virket fornuftigt. Det har også virket fornuftigt på folks økonomi, at vi i overgangsperioden har dæmpet amtsgrundskyldpromillen og fået en vis nedsættelse af de primærkommunale grundskyldpromiller, men det er ikke en udvikling, man bør fortsætte, når man har afviklet ejendomsskattefradraget.

Afviklingen af ejendomsskattefradraget har haft nogle særlige problemer i sig i nogle få kommuner med en meget høj grundskyldpromille. Hvor man havde en gennemsnitlig virkning på 300 kr. pr. år for husejerne, kunne man komme op på mange tusinde kroner i Københavns og Albertslund kommuner.

Det problem har vi ønsket at løse siden 1981 ved at lægge et loft over udskrivningen af primærkommunal grundskyld. Vi skylder at prøve at få samlet et flertal i folketinget for det, og det er det, vi forsøger med fremsættelsen af vort eget forslag her.

Så siger indenrigsministeren: det vil ramme Københavns kommune. Jeg er meget glad for indenrigsministerens omsorg for Københavns kommune; den kunne dog have givet sig mere konkrete, kontante og væsentlige udslag tidligere og på andre og vigtigere områder. Men jeg vil godt sige om dette forslag, at som det er skruet sammen, betyder det i første omgang en meget begrænset lettelse for Københavns kommune, og først over en længere årrække kan det betyde, at man må flytte om i et omfang, der svarer til 0,4 procentpoint i personskatteudskrivningen.

Samtidig har vi så ment, der var et behov for, at det store flertal af kommuner i et vist større omfang bruger grundskylden til aflastning af indkomstskatten; derfor forslaget om en bund på 6 promille. Det er ikke rimeligt, at der er så ekstremt stor en forskel i grundskyldpromillerne, hvis de skal have en blot nogenlunde ensartet virkning i retning af at afdæmpe værdistigningerne. Derfor har vi ønsket bunden med meget moderate konsekvenser for dem, der skal betale ejendomsskatterne, hvis de ikke lige er godsejere eller på anden måde har meget store hartkorn, for det er klart, at hvis man har det, er der nogle penge i at skulle betale grundskyld på 6 plus 10 promille: 6 til kommunen og 10 til amtet. Men for de fleste vil der være mindst lige så mange penge at spare i den mulighed, forslaget giver de enkelte kommuner for at nedsætte indkomstskatten.

Afslutningsvis – og det har jeg desværre i denne omgang ikke alt for megen tid til – vil jeg knytte nogle bemærkninger til det forslag om en værdistigningsafgift, som reelt ligger i, at man siger til kommunerne: den del af en grundværdi, der overstiger pristalsreguleringen af grundværdien i 1981, skal altid belægges med en grundskyldpromille på 40, uanset hvad der er den generelle grundskyldpromille i kommunen.

Det undrer mig, at indenrigsministeren tror, at den tankegang er forladt og forældet. Den har været drøftet gentagne gange her i folketinget, også i forbindelse med, at vi afskaffede for alle praktiske formål kapitalvin-